

Oversigt over Plantesygdomme.

248. — Juni 1941.

Der er for Juni Maaned indkommet Beretninger fra 99 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 637 Forespørgsler.

Lufttemperaturen laa i Størstedelen af Maanedens omkring Normalen; men fra omkring d. 21. steg den meget stærkt og blev i Ugen 21.—28. meget høj. Middeltemperaturen svingede i dette Tidsrum mellem 19 og 20° ved 23 Stationer og blev derved 6—7° over Normalen. Den absolute Maximumtemperatur laa i disse varme Dage mellem 28 og 32°.

Nedbøren faldt især d. 7.—14. og d. 14.—21. samt i Maanedens sidste Døgn, for hvilke Tallene dog endnu ikke foreligger. I Maanedens 28 Døgn faldt Nedbøren som følger i mm mod Normalen i (), og det er ikke usandsynligt, at med Nedbøren d. 29. og 30. vil flere af Landsdelene naa meget nær Maanedens Normal: Vendsyssel 27 (45), Vestjylland 17 (43), Midtjylland 23 (47), Østjylland 18 (45), Sydjylland 14 (49), Sønderjylland 14 (53), Fyn 22 (46), Midt- og Vestsjælland 22 (43), Nordøstsjælland 22 (48), Sydøstsjælland og Møn 17 (44), Lolland og Falster 15 (46) og Bornholm 5 (37).

KORN.

Manganmangel, Lyspletsyge, har i mange Egne været yderst almindelig og med stærke Angreb, der øjensynligt er fremmet af Tørke, der gjorde Jorden meget løs, hvad især fik Betydning paa manganmangelende Jorder; undertiden faar Tørken hele Skylden for Ødelæggelsen (O. Straarup, Thisted). Mangansulfatet har haft vanskeligt ved at komme til Virkning paa Grund af Regnmangel. Stoffet er mange Steder opløst i Vand og har givet god Virkning ved Udsprøjtning endda i smaa Mængder som 12½ kg pr. ha (Harald Jensen, Faarevejle), og i 2 pCt. Opløsning (Johs. Dons Christensen, Brørup); i Ringstedegnen har Manganpudder vist god og hurtig Virkning (C. M. Bundgaard). Udstrøning af Mangansulfat i Dug er med Held anvendt flere Steder (P. Grøntved, Næstved; B. Munch, Haslev).

Kobbermangel, Gulspidssyge, findes almindeligt paa de for den typiske Jorder i Jylland, men Angrebene synes ikke at være stærkere end sædvanligt; paa Steder har de endogsaa været mere godartede end ventet (Georg Nissen, Bylderup Bov). Svovlkisaske er blevet anvendt i Stedet for Blaasten, men dens Virkning er som Regel endnu ikke bemærket paa

Grund af Tørken (Johs. Nyholm, Allingaabro), dog har tidlig Udbringning i Foraaret vist god Virkning (Aage Buchreitz, Skærbæk).

Byggets Stribesygge (*Helminthosporium gramineum*). Sygdommen synes at optræde med stærkere Angreb end sædvanligt, hvor Saasæden ikke er afsvampet. Der meldes saaledes om stærke Angreb paa 10—15—20, ja, 70—80 pCt. angrebne Planter (K. M. Nielsen, Roskilde; Harry Christiansen, Jerslev; J. Jeppesen Jensen, Odense; P. Riis Vestergaard, Samsø; O. K. Toudal, Sønderholm). »Desværre er det endnu muligt at finde Angreb af Stribesygge« (Aksel Nielsen, Horsens).

Byggets Bladpletsygge (*Helminthosporium teres*) er konstateret i et Par Bygmarker.

Rugens Stængelbrand (*Urocystis occulta*). Angrebene synes at være svage, men findes dog stedse, hvor Saasæden er uafsvampet: »De sædvanlige Symptomer, Rugen ikke afsvampet« (Harald Rasmussen, Næsgaard).

Nøgen Hvedebrand (*Ustilago tritici*) er fundet i et Forsøg med Hvedesorter paa Næsgaard (Harald Rasmussen).

BÆLGPLANTER.

Lucernebrok (*Urophlyctis alfalfae*) er konstateret i flere Marker paa Lolland og Falster (H. P. Borlund, Saxkjøbing).

Kløverskimmel (*Peronospora trifoliorum*) fandtes paa Lucerne i Skælskøregnen (H. Wraae-Jensen), ved Lyngby og i mange Marker paa Lolland-Falster.

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Phoma medicaginis*) hos Lucerne har foraarsaget et ret stærkt Bladfald i et Par Marker paa Lolland og Falster (H. P. Borlund, Saxkjøbing), samt ved Odense (J. Jeppesen Jensen).

I et Forsøg med Borax til Lucerne mener man ved Anvendelse af 25 kg Borax pr. ha at have iagttaget Forgiftningsfænomener paa Lucernens Blade, der blev lyse eller lysebrune (C. M. Bundgaard, Ringsted).

BEDER.

Rodbrand er omtalt med meget stærke og almindelige Angreb i ca. Halvdelen af 44 Beretninger, medens der i den øvrige Halvdel kun nævnes svage Angreb. Dette synes at svare til Sygdomsbilledet i de enkelte Egne, hvor der findes svage og stærke rodbrandsangrebne Marker mellem hverandre. De stærke Angreb forekommer ofte paa velkalket Jord med pH 7,2—7,5. Angrebene er forsaavidt en Bekræftelse af tidligere Aars Erfaringer, hvor det har vist sig, at der findes en ret nøje Forbindelse mellem Jordens Bekvemhed og Rodbrandangrebenes Hæftighed. De stærkeste Angreb formodes ogsaa i Aar at skyldes ugunstige Vækstbetingelser, saasom tør og kold Jord: »det kolde, tørre Vejr har hemmet Spiringen«, »Roerne har spiret meget langsomt og uens«, »paa kolde Jorder synes Roerne meget tilbage«, »hemmet i Væksten af Kulde og langsom Spiring«; disse og lignende Udtalelser i flere Beretninger tyder alle paa en Forsommer med særdeles ugunstige Vækstvilkår, der har skabt gode Betingelser for Rodbrand.

Det fremhæves i et stort Antal Beretninger, at de usædvanligt stærke

Angreb af Aadselbillelarver fuldstændigt har dækket over andre Angreb i Bederoerne.

Mosaiksyge. Et stærkt Angreb med ca. 20 pCt. angrebne Planter er konstateret i Frøroer (Korsroe) ved Rands (Georgsen, Vejle).

KARTOFLER.

Bladrulle- og Mosaiksyge. Der synes hidtil kun at være iagttaget faa og svage Angreb af disse Sygdomme og da fortrinsvis i Haver. Men det nævnes i et stort Antal Beretninger fra hele Landet, at Kartofflerne er langt tilbage i Udvikling, hvorfor Sygdommens Kendetegn antagelig vil vise sig senere end sædvanligt. Et meget stærkt Angreb af Bladrulle-syge er dog allerede iagttaget ved Odense (Jacob Hansen).

Kartoffelskimmel er ikke konstateret i Maanedens Løb.

Kartoffel-Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*). Et Par meget ond-artede Angreb er konstateret i et Par Marker, og i andre Marker findes store Pletter, hvor Svampen har ødelagt Spirerne (Johs. Dons Christensen, Brørup).

HØR.

Der er modtaget en Del indsendte Hørprøver med spæde Planter, hvis første Blade var visne eller med et gult Skær. Det formodes, at Mangan- eller Kaliummangel i Forbindelse med Kulde kan være Aarsag til Plan-ternes svage Vækst. I enkelte Tilfælde bliver Jordens Mangantal be-stemt, og der tilføres Mangansulfat, men Resultaterne heraf foreligger endnu ikke.

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSAFGRØDER.

Besvarelse af 21 af de udsendte Skemaer angaaende Sygdomme paa Havebrugsplanter har givet nedenstaaende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Frostskade - Æbletræer.....	—	8	5	7	1
Frostskade - Pæretræer.....	2	6	6	3	1
Frostskade - Kirsebærtræer.....	4	5	5	1	—
Frostskade - Blommetræer.....	1	5	5	5	2
Frostskade - Frugtbuske.....	2	5	—	7	—
Æblemeldug	10	4	—	2	—
Graa Monilia - Æbleskud	3	9	3	3	1
Graa Monilia - Pæreskud	9	3	—	1	—
Graa Monilia - Kirsebærskud	3	4	6	6	1
Graa Monilia - Blommeskud	7	4	—	2	—
Stikkelsbærdræber.....	2	7	3	5	2

Det er muligt nu med nogenlunde Sikkerhed at bedømme Virkningen af Vinterkulden paa Frugttræer og Buske. 91 Besvarelser af Spørgesedler derom viser, at der er sket betydelig Skade, men varierende i forskellige Dele af Landet. Der gøres opmærksom paa, at det er vanskeligt at afgøre, om det, at Grenene visner nu, skyldes Frosten i Aar eller i Fjor. Man maa vistnok regne med, at Skaden netop skyldes Samvirken af disse 2 Vintre, og at de 2 tørre Foraar og Forsomre har udsat Træerne for Udtørring og dermed forværret Skaden.

Fra Nørrejylland skrives, at to Vintres Polarkulde har gjort det af med mange Træer. I Hadsund er ca. 200 20-aarige Træer i Sorterne Frogmore prolific, Cassler Reinet og Bramley gaaet ud (Arne Pallesen). Ved Hornum er der ret betydelig Skade paa Gul Graastener og Bramley, som var stærkt svækkede fra sidste Aar. De øvrige Sorter synes ikke at have lidt Skade (Hans Christensen). Ved Skive stod Træerne endnu 1. Juli med normalt Løv, trods trævlet Bark og helt nøgne Partier paa Stamme og større Grene (J. C. Myrhøj). Paa Aarhusegnen synes Skaden særlig at være sket paa de Træer, der i Fjor blev svækket af Frosten. I Aar er der yderligere gaaet Grene ud, nogle Steder er Træerne dræbt helt (Aage Gylling). Fra Midtjylland meddeles ligeledes om yderligere Svækkelse bl. a. paa Graastener paa Grundstamme E. M. IX paa mager Jord (Ove Skov). Ligeledes fra Midtjylland (Aarhus—Grenaa, Hobro—Aalestrup, Skive—Silkeborgegn) skrives, at der næppe er sket ny Skade i Aar, men der er fortsat blevet en Del døde og » $\frac{3}{4}$ døde» Grene paa de Træer, der var svækkede fra i Fjor paa Grund af Overanstrengelse og Underernæring i 1939, Frost samt Kulde og Tørke i Forsommeren. Det gælder særlig Belle de Boskoop og Bramley (Niels Gram). Fra Horsens meddeles, at Skaden, saa vidt det kan skønnes, er af ringe Omfang (Chr. A. Nørholm). Ved Studsgaard er der især i de sidste 3 Uger gaaet en Del Grene ud (C. Esbensen). Fra Esbjerg—Vardeegn skrives, at Frostskaden er fortsat i ringe Omfang paa de Sorter, som tog Skade i Fjor, men i Realiteten er det uden Betydning her (M. Sørensen, Edv. Christiansen). Fra Vejen skrives, at Frostskaden paa Æbletræer, især Bramley og Belle de Boskoop, har været lige saa slem som sidste Vinter (Jens Thorsen). I det sydlige Sønderjylland er kun bemærket Skade paa Træer, som ogsaa sidste Aar var noget medtagne, især Belle de Boskoop, Bramley, Cassler Reinet og Cox' Orange. Det er værst paa fugtig Jord og i vindudsatte Haver (M. Surlykke Petersen). I Midt- og Nordfyn døde de Træer, som fra i Fjor havde store, døde Barkpartier, da de naaede til Blomstring i Aar. Paa 2-aarige Cox' Orange, plantet først i November 1939, synes Skaden først at være sket i Vinter, Underlaget er dræbt eller meget beskadiget. Nogle Træer søger at danne nye Rødder, for en Del egen Rod, men stærk Varme har faaet Løv og Blomster til at visne. Af 450 Træer paa E. M. IX døde alle undtagen 3 (H. Møller). Fra Sydlyn skrives, at der er sket Skade i Aar baade paa gamle og unge Træer, som intet led sidste Aar, medens Skaden fra den Gang er blevet forværret i Aar, f. Eks. paa Bramley, Belle de Boskoop og Cox' Orange (Chr. Greve). En anden Melding fra Svendborg Amt falder ikke ganske i Traad hermed og viser, at Forholdene inden for samme Egn kan variere en Del.

Her berettes, at der er meget lidt Frostskaade paa disse Kanter i Aar. Enkelte Steder kan man se et dødt Æbletræ, men det er altid Træer, som har faaet deres Banesaar i Fjor. Det samme gælder uden Tvivl en Del døde Grenpartier, som kan ses i visse Sorter, f. Eks. Belle de Boskoop. Mange Træer, som saa meget medtagne ud i Fjor, ser tværtimod ud til at være ved at vokse fra Skaden. I mange Tilfælde kan man, f. Eks. paa Bramley og Belle de Boskoop, som havde tilsyneladende døde Barkpartier efter Vinteren i Fjor, finde, at der er ved at danne sig ny, frisk Bark inde under den gamle. Løvet paa disse Træer ser ogsaa ret godt ud (Hans Larsen). En fjerde Melding fra Fyns Stift gaar ud paa, at det nærmest er de Sorter (Cox' Orange, Belle de Boskoop, Cassler Reinnet og Maglemmer), der led Skade i Fjor, hvor Frostskaaden særlig mærkes nu (R. Hansen). I Mariibo Amt tillægges Vinteren 1940 den meste Skadevirkning. Der skrives, at mange Sorter, som i 1940 tog synlig Skade, nu ser ud til at ville dø; dette gælder f. Eks. Cox' Orange, Husmoder, Bodil Neergaard, Beauty of Kent, Belle de Boskoop, Reinnet Coulon m. fl. Andre Træer eller Sorter, som i 1940 tilsyneladende kun havde taget ringe eller ingen Skade, ser nu temmelig svækkede ud. Det gælder foruden ovennævnte Sorter ogsaa Graastener, Pederstrup, Laxtons superb, Lord Suffield m. fl. (Georg Jensen). Fra Lolland-Falster meddeles ogsaa, at det er de Træer, der var svækkede i Fjor, som det er gaaet ud over i Aar igen (Erland Jørgensen). Fra Ruds Vedby meddeles, at Skaden er ikke saa slem i Aar som i Fjor (E. Hansen). Ved Fuglebjerg gik der mange Træer ud i Fjor, en Del Træer, som var lyse i Løvet i Sommeren 1940, er nu gaaet til efter Blomstringen i Aar. Andre Træer er nu lyse i Løvet, saa det maa befrygtes, at de dør til næste Aar. Af 100 11-aarige Bramley er der kun 5 tilbage (N. Flensted-Andersen). I Kolonihaver ved København er der ikke set megen Skade i Æbletræer. (Alfr. Rasmussen). Som Indtryk fra adskillige Steder paa Sjælland skrives, at svækkede Træer har faaet »Banestødet« i Aar, værst paa lave Jorder, men at Variationerne fra Sted til Sted er store (Asger Klougart). Ved Lyngby har nogle Bramley, som trods store, skadede Barkpartier klarede sig godt hele Sommeren i Fjor, i Aar faaet en Del store, døde Grene.

Pærerne har lidt langt mindre end Æblerne. Om ingen eller kun ringe Skade skrives fra Studsgaard, Spangsbjerg, Esbjerg—Vardeegnen, Horsens, Svendborg Amt og det sydlige Sønderjylland (C. Esbensen, E. Christiansen, M. Sørensen, Chr. A. Nørholm, Hans Larsen, M. Surlykke Petersen). Fra Hornum skrives, at Skaden ikke har været saa udpræget som i Fjor. En Del Træer har maattet efterplantes, men Skaden maa tilskrives Vinteren 1940. Værst ødelagt var Tongres, Kejserinde, Charneu, lidt mindre Grev Moltke, Soldat Laboureur, Colorée de Juillet, Beurré Giffard, noget ødelagt var Dobbelt Philip, Conseiller de la Cour og Espérine. De øvrige almindelige Sorter synes ikke at have lidt større Skade (Hans Christensen). Fra Midtjylland skrives, at der findes en Del døde Barkpartier paa langs op ad Grenene, men Saarene vil i mange Tilfælde kunne læges (Niels Gram). Paa Nordfyn er ligeledes set enkelte Træer med stærk Barkskade (H. Møller). Om døde Grene hist og her, bl. a. i Colorée de Juillet, skrives fra Jylland (Lars Hansen). Fra Sjælland be-

mærkes det, at det er de daarligst siddende Grene, som Frosten har taget, saa det hjælper maaske til at tynde altfor tætte Træer (Asger Klougart). Fra Fyns Stift og Maribo Amt meddeles, at det kun er de Træer, som tog Skade i 1940, hvorpaa der nu dør Grene (R. Hansen, Georg Jensen). Paa Aarhusegnen er en Del, særlig yngre Pæretræer, gaaet helt ud (Aa. Gylling). Ved Fuglebjerg er $\frac{2}{3}$ af Rooseveltpæretræerne bortfrosne i en Frugtplantage, hvor man undrer sig over, at ikke flere Pæretræer er døde efter det Udseende, de havde i Foraaret 1940 (N. Flensted-Andersen). I Kolonihaver i Københavns Omegn er Skaden værre paa Pære- end Æbletræer, det gælder saavel efteraarsplantede Træer som ældre Træer. Nogle Grev Moltke, som ikke saa ud til at have lidt Skade i Fjor, har taget Skade i Aar (Alfr. Rasmussen). Ved Lyngby er en Williams, som kun syntes lidt svækket i Fjor, helt død i Aar.

Skaden paa Kirsebær synes ret varierende. Fra Hornum skrives, at Skaden ligesom i Vinteren 1940 var meget betydelig for Sødkiisebær, medens Surkiisebær ikke har lidt nogen Skade. Værst ødelagt var Frùheste der Mark, Hedelfinger og Werders Hjerte, noget mindre Ohio Beauty, Elton og Rivers tidlige. En Række andre Sorter har lidt mindre Skade, men kan muligvis overvinde denne (Hans Christensen). Fra Jylland skrives iøvrigt, at der kun er set lidt Skade paa Sødkiisebær eller slet ingen Skade (Niels Gram, Lars Hansen, Ove Skov, M. Surlykke Petersen). Fra Fyn er der flere Meldinger om døde Kirsebærtræer, især Sødkiisebær (Chr. Greve, R. Hansen, Hans Larsen, H. Møller). I Maribo Amt synes Kirsebærrene gennemgaaende at have klaret sig godt (Georg Jensen). Der er kun faa døde Træer (Erland Jørgensen). I en Herregaardshave er nogle store Træer, der var stærkt svækkede af Gummiflaad, gaaet ud (Asger Klougart). I Kolonihaver ved København har mange yngre Skyggemoreller taget Skade og enkelte Spanske Kirsebær. I enkelte saadanne Tilfælde er der ikke set Skade i Fjor (Alfr. Rasmussen).

Ved Fuglebjerg er efterhaanden 400 Træer af den burbanske Stenfrugt »First« gaaet ud. Af Myrobalanen »Extra early Cherry« er ca. 50 af 1000 udgaaet (N. Flensted-Andersen).

I Rougsø og en Del af Sønderhald Herred er adskillige Mirabelhække saa godt som fuldstændig gaaet ud. Samme Hække tog ingen Skade sidste Aar (Johs. Nyholm). I Midtjylland er mange forædlede Mirabeller paa lavere Jord skadet af Frosten (Ove Skov).

Blommerne har ogsaa lidt nogen Skade, i mange Tilfælde dog kun dér, hvor Træerne var svækkede i Fjor, nogle Træer er gaaet helt ud, især Victoria, i enkelte Tilfælde ogsaa Kirkes (Hans Christensen, Hornum; C. Esbensen, Studsgaard; Niels Gram, Aabyhøj; Lars Hansen, Aagaard; Aa. Gylling, Højbjerg; E. Christiansen, Spangsbjerg; M. Surlykke Petersen, Graasten; R. Hansen, Svendborg; Hans Larsen, Svendborg; H. Møller, Odense; Georg Jensen, Maribo; A. Rasmussen, København). Ved Børkop døde der sidste Aar mange store Grene paa nogle gamle Blommetræer, i Aar er ogsaa nogle Grene døde, men ikke tilnærmelsesvis saa mange som sidste Aar (A. E. Hermansen). I Midtjylland, hvor Skaden paa Blommetræer er værst paa Ryegnen, hvor Blomstringen var meget sparsom, er næsten alle Blodblommer, Prunus Pissardi, meget medtaget af Frosten (Ove Skov).

Nedenstaaende Bemærkning om Blommer har vistnok paa ret faa Undtagelser nær almen Gyldighed: »Sidste Aars Frost levnede kun haardføre og halvdøde Frugttræer. Sidstnævnte er nu døde eller hensygnende« (Asger Klougart).

Mange Steder er der ingen eller kun ringe Frostskaade paa Frugtbu-
ske (C. Esbensen, Studsgaard; Lars Hansen, Aagaard; Niels Gram, Aarhus; Georg Jensen, Maribo; Erland Jørgensen, Nykøbing F.; M. Sørensen, Esbjerg; H. Møller, Odense).

Nogle Steder er der set en Del døde Grene paa Stikkelsbær (M. Surlykke Petersen, Graasten; Hans Larsen, Svendborg; Chr. A. Nørholm, Stensballe; Ejner Hansen, Ruds Vedby; A. Rasmussen, København). Hvor mange af disse døde Grene, der skal tilskrives Frost, og hvor mange Drueskimmel, er ikke saa let at sige. Formentligt er Drueskimmelen kommet i de frostsvækkede Grene.

Paa Aarhuseggen er baade Solbær, Ribs og Stikkelsbær mange Steder gaaet helt ud, sandsynligvis som Følge af Frostskaade. En Del Ribs er frosset ned, men bryder fra Grunden (Aa. Gylling).

Fra Midtjylland skrives, at de Brombærranker, der er bundet planmæssigt op, er frosset, medens de, der har faaet Lov at ligge paa Jorden, har holdt Livet (Ove Skov).

Om Hindbærrene skrives: »Lidt Nedfrysning i Midtjylland« (Niels Gram). »Hindbærrene noget svækkede her og der, men andre Steder helt udmærkede i Midtjylland« (Ove Skov). »Kun faa visne Skudspidser« (E. Christiansen, Spangsbjerg). »Ingen Skade i det sydlige Sønderjylland« (M. Surlykke Petersen). »Kun lidt af Skuddene frosset ned paa Fajstrup og Preussen« (H. Møller, Odense). »Hel eller delvis Nedfrysning ses paa Fajstrup« (M. Sørensen, Esbjerg). »Ingen Skade« (C. Esbensen, Studsgaard). »Kun ringe Skade. Hindbær staar de fleste Steder godt i Aar i Jylland« (Lars Hansen). »Nogle Lloyd George er helt frosset ned i Københavns Omegn« (A. Rasmussen). »Frostskaaden er meget svingende paa Hindbær paa Sjælland. Enkelte Steder har de opgivet Preussen, fordi den ikke er haardfør, men andre Steder er den slet ikke beskadiget« (Asger Klougart).

Æblemeldug (*Podosphaera leucotricha*) er slet ikke set (E. Christiansen, Spangsbjerg; Lars Hansen, Aagaard; Ove Skov, Ry; M. Surlykke Petersen, Graasten), eller kun med faa eller svage Angreb (C. Esbensen, Studsgaard; Chr. Greve, Vester Skerninge; Hans Larsen, Svendborg; H. Møller, Odense). I Maribo Amt er der flere Steder temmelig stærke Angreb bl. a. paa Jonathan og Cox' Orange (Georg Jensen).

Graa Monilia (*Monilia laxa* f. *mali*). Om svage Angreb meldes fra en Del Steder, især i Jylland, hvor der ogsaa er set enkelte stærke Angreb, især paa Keswick Codlin. I en Plantage paa Sydfyn er 80 pCt. af Pederstrup ødelagt (Chr. Greve). I Maribo Amt er der set ret stærke Angreb (Georg Jensen) og svage, men temmelig udbredte Angreb (Erland Jørgensen).

Graa Monilia (*Monilia laxa*) paa Pære er kun set som faa og svage Angreb.

Paa Kirsebær findes mange svage Angreb af Graa Monilia paa Sur-

kirsebær, men der meldes ogsaa om en Del stærkere Angreb, baade fra Jylland, Fyn og Lolland-Falster (Lars Hansen, Niels Gram, Ove Skov, M. Surlykke Petersen, Chr. Greve, Hans Larsen, H. Møller, Georg Jensen, Erland Jørgensen).

Endvidere nævnes det, at Sygdommen er generende paa *Prunus triloba* i Planteskoler (Asger Klougart).

Paa Blommer er kun bemærket faa, svage Angreb af *Graa Monilia*. Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) er iagttaget i Maanedens Løb paa Bladene af adskillige Sorter i Nordsjælland og sidst i Maaneden ogsaa paa Frugterne (H. Øhlens). Midt i Maaneden er set stærkt Angreb paa Graastener paa Fyn, og sidst i Maaneden er der set stærkt Angreb paa Mølleskov paa Midtjylland (Hans Larsen, Georg Jensen).

Pæreskurv (*Venturia pirina*) er forskellige Steder bemærket paa Frugterne.

Solskoldning paa Pætræer, hvis Blade blev helt brune, er set sidst i Maaneden. Dette Fænomen plejer ellers at vise sig i tørre, varme Aar omkring 1. August.

Sølvglans er set paa nogle frost- og hareskadede Æbletræer paa Lolland. Det er Skuddene fra Træets nedre Dele, der er sølvglinsende. Paa Sydfyn er set en Del Mirabeller med Sølvglans. I et Gartneri dér findes en Cox' Orange, som altid har Sølvglans (Chr. Greve).

Stikkelsbældræberen (*Sphaerotheca mors uvae*) er set fra Midten af Maaneden og optræder som sædvanligt meget varierende. Fra Sydfyn og Studsgaard meldes baade om meget ondartet og meget godartet Optræden i Aar (Chr. Greve, Hans Larsen, C. Esbensen). I nogle Indberetninger karakteriseres Sygdommen som svag til ret godartet (E. Christiansen, Spangsbjerg; M. Sørensen, Esbjerg; Ove Skov, Ry; E. Hansen, Ruds Vedby). Foruden svage Angreb er der ogsaa set ret stærke eller stærke Angreb adskillige Steder i Landet (Hans Christensen, Hornum; Chr. A. Nørholm, Stensballe; Lars Hansen, Aagaard; M. Surlykke Petersen, Graasten; H. Møller, Odense; Erland Jørgensen, Nykøbing F.; Georg Jensen, Saxkjøbing).

Solskoldning paa Stikkelsbær er set paa nogle Hold indsendte Stikkelsbær bl. a. fra Otterup, hvor 2400 Buske med Glasbær led alvorligt derunder. Alt i alt har vi dog ikke hørt saa meget om denne Skade, som vi havde ventet i dette tørre, varme Vejr.

Ribbesvind i Solbær er i udbredt Grad set i nogle Haver Nord for Sjølsø.

Goldhed, Virussygdomme, Mider m. m. har i Jylland (og sikkert ogsaa andre Steder) bevirket, at mange Jordbær, især Dybdahl, er meget ringe i Aar. Det fremhæves, at der i høj Grad tiltrænges en effektiv Kontrol med Moderplanterne (Lars Hansen).

Brune Rødder er almindelige paa Tomater (Lars Hansen, Asger Klougart).

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) er set adskillige Steder og kan allerede have betydelig Udbredelse, især hvor Kulturen er presset frem (Asger Klougart).

Gummiflaad (*Cladosporium cucumerinum*) paa Agurk er alminde-

lig i Hus, sandsynligvis paa Grund af de daarlige Fyringsforhold og dermed følgende store Temperatursvingninger. Luftgivning har givet bedre Resultater end Kemikalier (Asger Klougart).

Drueskimmel (*Botrytis paeoniae*) har ødelagt en Del Liljekonvaller udplantede i Efteraaret 1940 eller Foraaret 1941 ved Hornum (Hans Christensen).

Paaskeliljerne er rundt omkring i mange Haver i Svendborg Amt kommet meget daarligt op. Løgene er raadne og ofte dækkede af Drueskimmel. Formentligt har den sidste eller de to sidste Vintres Frost svækket Løgene, og Drueskimmelen fuldentd Ødelæggelsen. Enkelte Steder er Pinseliljerne heller ikke kommet op (Hans Larsen).

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSAFGRØDER.

Havreaal (*Heterodera Schachtli*). Selvom Angreb er almindelige og ofte betydelige, synes de ikke at være særlig slemme i Aar. Fra visse Egne (Skodborg-Vandfuld Herred, Pjedsted Kolind, Studsgaard, Grindsted, Varde, Roskilde og Skælskør) skrives, at der overhovedet ikke er set Angreb.

Kaalthrips (*Thrips angusticeps*). Aaret har bragt mange Angreb af dette Skadedyr. Fra Ringsted skrives, at Thrips optræder i næsten alle Kaalroemarker (C. M. Bundgaard), ved Haslev er fundet meget stærke Angreb (B. Munch), og mange Angreb er set paa Roskildeegnen (K. M. Nielsen). Ved ny Lellinge var der et stærkt Angreb i Kaalroer efter Hør, hvilket skyldes den Omstændighed, at *Thrips angusticeps* ogsaa er Skadedyr paa Hør! Fra Nordthy skrives: »Vi er desværre blevet altfor godt kendt med dette Skadedyr, som har optraadt i saadan Mængde, at kun de færreste Marker er gaaet fri, og mange har lidt betydelig Skade« (O. Straarup). Ondartede Angreb rapporteres endvidere fra Lemvig (N. Mølgaard), Sydthy (K. Hougaard), Horsens (A. Nielsen) og Andst (J. Dons Christensen), medens svagere Angreb er fundet paa Mallingegnen (S. Bertelsen) og ved Hammel (K. Jakobsen). Det viser sig endvidere, at Kaalthripsen har flere Værtplanter end oprindelig antaget. En gentagne Gange paa Lolland-Falster iagttaget Misdannelse (Indrulning) af Bladene paa Beder skyldes saaledes denne Art, ligesom den ved Skælskør (H. Wraae-Jensen) og paa Fyn angreb Kimplanter af Cikorie. Fra Aarslev indsendtes unge Solsikkeplanter, der ligeledes var angrebet af *Thrips angusticeps*. Det Faktum, at den kan angribe Hør, bør tages i Betragtning ved Indretning af Sædsiftet.

Kaaltægen (*Strachia oleracea*). Fra Lindknud—Vorbasse skrives, at Tægerne er begyndt at vise sig (J. Dons Christensen). Ved Ulfborg har Kaaltægen raseret enkelte Kaalroemarker, der ligger op til Naaletræsskov (K. Bank).

Tæger (*Calocoris bipunctatus*). Fra Lolland-Falster skrives om stærke Angreb paa Runkelroer et Par Steder (H. P. Borlund), og paa

Skælskøregnen fandtes et Angreb i Barresroer op mod Skov. Muligvis er det samme Tægeart, der er paa Spil (H. Wraae-Jensen).

Bedelus (*Aphis fabae*). Ved Maanedens Slutning havde Lusene kun vist sig ganske enkelte Steder.

Bladlus (*Aphididae*) paa Frugttræer. Selvom Angrebene hist og her kan være stærke, kan man ikke sige, at Lusene optræder særlig ondartet paa nærværende Tidspunkt. Nogle Indberetninger taler om paaafaldende svage Angreb.

Blodlus (*Schizoneura lanigera*). I de faa Indberetninger, der foreligger, meldes der kun om svage Angreb, eller det siges, at der endnu ikke er set Lus paa Steder, hvor disse plejer at forekomme. Dette gælder bl. a. Blangstedgaard (N. Dullum).

Ærtelus (*Macrosiphum pisi*). Paa Lolland-Falster fandtes meget stærke Angreb i to Marker med Kællingetand til Frø. Sprøjtning med Nikotin i Forbindelse med Mariehønelarver (der ikke synes at skades af Sprøjtningen) og de sidste Dages Nedbør har gjort det af med Lusene (H. P. Borlund).

Gulerodskrusesyge (*Trioza viridula*). Der foreligger kun Indberetning om et Angreb ved Børkop (A. E. Hermansen).

Aadselbillelarver (*Blitophaga opaca*). Det er mange Aar siden, dette Skadedyr har hærget i en saadan Grad som i Aar. Angrebene fortsattes længere end sædvanlig og var ofte stærke endnu i Slutningen af Juni. Der er udstroet store Mængder af Giftklid, og Virkningen har praktisk talt i alle Tilfælde været fortrinlig, enten der anvendtes Schweinfurtergrønt eller Blyarsenat. I Stedet for Hvedeklid anvendtes ofte Rugklid eller Havregrutning. Det fremhæves, at Havregrutning meget vel kan anvendes. Værst har Angrebene været i Jylland. Fra praktisk talt alle Egne af Landsdelen er indløbet Beretninger, 42 ialt, der alle melder om ondartede Angreb. Vi vælger nogle i Flæng. Fra Frederikshavn: »Angreb særdeles ondartede. Jeg har aldrig oplevet noget lignende« (H. Frederiksen). En lignende Udtalelse foreligger fra Rougsø og Sønderhald Herred (Johs. Nyholm). Fra Han Herred: »Aadselbillerne er en Katastrofe for Bederne« (N. Svaneborg). Fra Aalborg: »Alle Bederne angrebet, og de fleste Marker bliver behandlet med Sprøjtning, og kun med Klid, naar Sprøjte ikke kan fremskaffes. Angrebet har ikke været saa ondartet i de sidste 20 Aar« (J. Chr. Andersen-Lyngvad). Fra Viborg: »Vi har saa voldsomme Angreb som aldrig før. I Dag ca. 70 Telefonopringninger« (A. P. Aidt). Fra Ulfborg: »Aadselbillerne har vist sig i en Grad, som sikkert ikke er set tidligere i Bededyrkningens Historie« (K. Bank). Fra Give—Jelling m. m.: »Indtil d. 30. Juni har der været Angreb paa ca. 400 forskellige Ejendomme. Den 23. Juni havde vi 120 Henvendelser. Havregrutning aad Larverne gerne« (N. C. Georgsen). Fra Kolding: »Praktisk talt alle Marker har været angrebet. Angrebene faldt især i Dagene 17.—24. Juni og synes nu overstaaet« (O. Ruby). Fra Varde skrives, at der er rekvireret Indkøbstilladelse til Klid svarende til 13,000 kg Giftklid (A. Pedersen). Svære Angreb er ogsaa rapporteret fra Ringkøbingegnen. Flere Hundrede Tdr. Land er behandlet med Giftklid (A. Skarreagaard). Ogsaa i Sønderjylland har Angrebene været alvorlige.

Fra Skærbæk skrives, at de har været saa voldsomme, at det ikke kan beskrives (Aage Buchreitz). Paa Sjælland har Angrebene ved Ringsted været af hittid ukendt Udstrækning (C. M. Bundgaard), og alvorlige Angreb rapporteres fra Roskilde (K. M. Nielsen, M. Greve), Haslev (B. Munch), Næstvedegnen (P. Grøntved) m. m. Paa Lolland-Falster meldes der om alvorlige Angreb (H. H. Holme Hansen, H. P. Borlund, H. A. B. Vestergaard, Barner Jakobsen). Paa Ærø har mange Marker lidt (M. Madsen). Fra Fyn foreligger der kun to Indberetninger om Angreb af større Betydning (J. Jeppesen Jensen, Jacob Hansen), og paa Samsø har Angrebene været ret svage (P. Riis Vestergaard).

Smælderlarver (*Agriotes* sp.). Paa Roskildeegnen forårsagede Larverne i et Tilfælde stor Skade paa en Runkelroemark (M. Greve). Ved Tylstrup blev en Havremark, der var 3. Afgrøde efter Græs, stærkt udtyndet. Angrebet var stærkest paa ikke sandlagt Jord (N. Abildgaard). Fra Nr. Bork skrives, at Korn paa Klægjord er blevet ødelagt enkelte Steder (S. M. Sørensen). Fra Studsgaard meldes: »Atter i Aar har Smælderlarverne været i Lupinerne. Mange Planter angribes og dør, før de spirer frem. Da Spiringen i Aar har været daarlig, kan Angrebet let overses« (C. Esbensen). I et eetaarigt Stykke Jordbær ved Taastrup var 36 pCt. af Planterne ødelagt af Smælderlarver. For 4 Aar siden havde der været Græs« (A. Klougart).

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris*). Fra Præstø Amt skrives, at der har været stærke Angreb af meget store Larver. Store Raageflokke holdt til i de angrebne Kornmarker (B. Munch). Fra Næstved skrives, at der ses en Del Gnav baade i Korn- og Roemarken i den sydøstlige Del af Sjælland, men at det ikke har været ondartet i Aar (P. Grøntved). Ved Sorø har Billerne gjort Skade særlig paa Myrobalan, medens der har været mindre Larveskade end ellers (N. Flensted-Andersen).

Gaasebiller (*Phyllopertha horticola*). Billerne optraadte i stor Mængde en Del Steder i Jylland. Lemvigegnen har saaledes været hjem-søgt (A. Pallesen). Stærke Angreb er endvidere set i Nordthy (O. Straarup), en Del Steder i Midt- og Sydjylland (O. Skov, Lars Hansen), paa Vardeegnen (A. Pedersen) samt i Tønder Amt (M. Surlykke Petersen). Paa Grenaaegnen gnavede Billerne Bladene af Bederoer (J. Larsen-Ledet).

Skjoldbiller (*Cassida* sp.). Fra Nordvesthimmerland meldes: »Angreb er almindelige, men endnu uden Betydning for Roerne, men det maa befrygtes, at Larverne efterhaanden skal vandre over fra »Melderne«, der er godt belagt. I et enkelt Tilfælde er fundet Larver af den 24-plettede Mariehone« (O. K. Toudal). Om talrig Optraæden meldes endvidere fra Rougsø Herred (Johs. Nyholm), Salling (P. Ørndrup), Hornum (F. Rasmussen) og Aalborg, hvor Larverne bekæmpes med Blyarsenat (J. Chr. Andersen-Lyngvad). Ogsaa i Sydsjælland (P. Grøntved) og paa Lolland-Falster (H. H. Holme Hansen) har man bemærket Dyrene. Endnu er Skaden altsaa ringe, men der er Mulighed for videre Udvikling i uheldig Retning. I Almindelighed drejer det sig om Arten *Cassida nebulosa*, men ved Skanderborg var Arten *C. nobilis* paa Spil.

Bladbiller (*Adimonia tanaceti*). Denne store, matsorte Art, der fra Udlandet er kendt som Skadedyr paa forskellige Kulturplanter, optraadte

i stort Tal paa Kartoffeltop ved Hammel (J. Jakobsen) og gjorde stor Skade ved sit Gnav.

Bladbiller (*Colaphus sophiae*). Denne Art, der hidtil har været anset som en stor Sjældenhed her i Landet (der er hidtil kun fanget to Eksemplarer!), optraadte som Skadedyr i stor Stil ved Roskilde (K. M. Nielsen) og ved Vig i Odsherred (F. K. Damgaard). Ved Roskilde blev en enkelt Kaalroemark saa stærkt gnavet af Larverne, at Omsaaning var nødvendig. To Angreb af lignende Art saas ved Vig. Her som ved Roskilde var det indlysende, at Larverne kom fra de vilde Korsblomstrede (Agersennep m. m.) og derfra gik over paa Kaalroerne. Ved Maanedens Slutning saas kun faa Biller, og de fleste Larver var store og ved at gaa i Jorden for at forpuppe sig. I den udenlandske Litteratur omtales lignende Angreb, men Artens Masseoptræden her i Landet er et meget ejendommeligt Fænomen.

Bladbiller (*Gastroidea polygoni*). Vi modtog mange Sendinger af denne Bille, der ofte optraadte i stort Tal i Bedemarkerne. Dens Næringsplante er Pileurt, og i Almindelighed synes den ikke at have gjort Skade paa Roerne. Fra Skærbæk skrives dog om et Par Tilfælde, hvor Bladbillerne i alvorlig Grad forgreb sig paa Bederne (Aa. Buchreitz).

Kornbladbiller (*Lema spp.*). Fra Horsens (A. Nielsen) og Lolland-Falster (H. H. Holme Hansen) skrives om Gnav paa Bladene af Havre og Byg.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Angrebene har været meget alvorlige, indtil der kom Regn, mange Steder har man maattet saa om een eller flere Gange. Der er indløbet 50 Beretninger, hvoraf de 33 karakteriserer Angrebene som ondartede. I de øvrige tales der om svagere Angreb af forskellig Styrke. Fra Nyborgegnen skrives: »Man har næppe i Mands Minde haft saa voldsomme Angreb af Jordlopper« (A. Jørgensen). Der tales ofte om god Virkning af Pudring med Derris og Cryocid.

Bedejordlopper (*Chaetocnema concinna*). Fra Ringsted skrives, at den optræder ret almindelig og har gjort ret stor Skade i en enkelt Mark (C. M. Bundgaard). Ogsaa paa Virungaard saas kraftigt Gnav af dette Skadedyr, der ellers fører en ret upaaagtet Tilværelse.

Jordloppelarver (*Crepidodera ferruginea*). Fra Grindstedegnen skrives: »Enkelte Steder har der været Angreb af en lille Larve (vistnok en Jordloppelarve), der lavede et lille Hul i Havreplanterne under Jorden. Larver fandtes undertiden i Planterne« (J. Hansen). Der kan næppe være Tvivl om, at det drejer sig om ovennævnte Art.

Snudebiller (*Baris laticollis*). Denne lille, sorte Snudebille, der har en overfladisk Lighed med Kornbilleren, optraadte i ret stort Antal paa Kaalroeplanter ved Vig i Odsherred. Nogen Skade iagttoges ikke. Larverne fandtes minerende i Rod og Rodhals af Planterne. Her i Landet anses Arten for ret sjælden, men i Udlandet kendes den som Skadedyr paa Korsblomstrede. Det er da Larvens Gnav i Roden, der skader Planterne.

Snudebiller (*Cneorrhinus plagiatus*) angreb Kaalroer og Gulerødder ved Højslev og Kaal ved Bjerringbro.

Nøddesnudebiller (*Balaninus nucum*). De voksne Insekter angreb igen i Aar Æbler ved Holte.

Kløversnudebiller (*Apion spp.*). Fra Sønderborg Amt skrives: Billerne har vist sig mange Steder, men der er anvendt Cryocidpudring i langt større Udstrækning end tidligere« (C. M. Nielsen). En Beretning af lignende Indhold indløb fra Skælskør (H. Wraae-Jensen).

Hindbærnsnudebillen (*Anthonomus rubi*) har været meget slem ved Jordbærrene i Aar, og der er indløbet mange Forespørgsler i den Anledning. Fra Jylland skrives, at Angrebene er ualmindelig alvorlige og værre end nogensinde (Lars Hansen). Angrebene er værst i ældre Stykker, og der er derfor særlig Grund til at advare mod at lade Jordbærstykkekerne blive ældre end højst 3 Aar (N. P. Jensen).

Æblesnudebillen (*Anthonomus pomorum*). Fra Svendborg skrives, at Angrebene er meget almindelige, men næppe af større økonomisk Betydning, da der er ansat Frugt nok endda (H. Larsen). Andre Steder bedømmes Angrebet anderledes. Fra Skalborg skrives saaledes: »Paa ældre Træer er indtil 70—80 pCt. af Blomsterne angrebet. Høsten bliver omtrent lig 0«. Fra Taasinge: »Meget stærke Angreb. I Troense klarer 50 pCt. af Blomsterne det ikke« (Chr. Greve). Fra det sydlige Sønderjylland skrives, at Angreb er hyppige og i enkelte Haver saa stærke, at Frugthøsten paavirkes paa de Steder, hvor Blomstringen ikke har været rigelig (M. Surlykke Petersen).

Skulpe-Snudebillen (*Ceutorrhynchus assimilis*). I Raps og Rybs forekommer paa Aarslev en Del Angreb af dette Skadedyr. Trods 2—3 Gange Pudring med Derris er der talt op til 25 Larver i een Skulpe (A. Larsen).

Lucernegnaveren (*Phytonomus variabilis*) har vist sig et Par Steder. Et enkelt meget stærkt Angreb fandtes ved Nakskov Fjord (Barner Jakobsen).

Æblehveps (*Hoplocampa testudinea*). Angreb er almindelige, men kun i faa Indberetninger karakteriseres de som alvorlige. Fra Skive skrives saaledes, at de er værre end i flere Aar (J. C. Myrhøj). Paa Aarhus-egnen er de uhyre almindelige (A. Gylling). Ogsaa paa Svendborgegnen har Hvepsen optraadt ondartet (H. Larsen).

Blommehveps (*Hoplocampa fulvicornis*). Hvor der ikke er sprøjtet med Kvassia, er Angrebene ofte alvorlige. Fra Skjern skrives: »Tidligere meget stærke Angreb, men efter Anvendelsen i Aar af Kvassia begrænset til næsten intet« (N. P. Jensen).

Rosenboreren (*Ardis bipunctata*). Fra Gørding skrives, at man ved en Havevandring fandt Angreb i næsten alle Haver (O. Skov).

Timothevikleren (*Tortrix paleana*). Fra Aarhus berettes om et meget stærkt Angreb i Byg, der maatte pløjes ned (A. Diederich), og i Sønderborg Amt har Larverne gjort stor Skade i en Havremark efter Timothéfro (C. M. Nielsen).

Viklerlarver (*Tortricidae*) angreb Hør ved Aarslev. Det drejede sig antagelig om Arten *Tortrix Wahlbomiana*. Endvidere fandtes Angreb paa Lucerne og Runkelroer, men en Artsbestemmelse foreligger endnu ikke.

Knoporme (*Agrotis sp.*). Der er indløbet yderligere Beretninger

om stærke Angreb af Knoporme. Paa Sjælland er der dog kun set svagere Angreb. Paa Fyn er fundet stærke Angreb ved Frørup-Sludde. I et Tilfælde forsvandt ca. 90 pCt. af Planterne paa $\frac{1}{2}$ Td. Land (A. Jørgensen). Værst synes Angrebene at være i Jylland. Fra Grenaa, hvor der i Maj var ødelæggende Angreb i Forevisningsmarken, blev der i Begyndelsen af Juni fundet nye Angreb, bl. a. i en Kaalroemark, paa 12 Td. Land, hvoraf kun ca. 2 Td. Land kan tænkes at klare sig. Larverne er store (3—5 cm) og ses at udvandre i fuldt Solskin fra raserede Omraader (J. Larsen-Ledet). Om ondartede Angreb i Kaal, Kaalroer og Beder meldes endvidere fra Brande (P. Trosborg), Aulum (S. Nørlund Christensen), Randers (H. P. M. Christiansen), Borris (K. Vadgaard) og Skærbæk (Aa. Buchreitz).

Kartoffelboreren (*Hydroecia micacea*) har gjort sig mere bemærket end ellers. Om Angreb paa Kartoffler meldes fra Esbjerg (H. Sørensen), Sorø, Vordingborg og Struer. Ved Horsens (A. Nielsen) og Dyssekilde angreb Larverne Majs. Ved Struer (A. Olufsen) angreb Larverne Runkelroer og ødelagde ca. $1\frac{1}{2}$ Td. Land af en Mark paa 25 Td. Ved Toftlund gik det ud over Sukkerroer, og mange Roer gik tabt (Mogens Hansen).

Blaahovedets Larve (*Diloba coeruleocephala*) forekommer i stort Tal i Maribo Amt (G. Jensen).

Hvidaksuglens Larve (*Hadena secalis*). I Nordvesthimmerland er der svage Angreb i næsten alle Rugmarker langs Grøfter, Skel o. lign. Steder. Angrebene betyder dog intet i Praksis (O. K. Toudal).

Maalerlarver (*Biston zonarius*) angreb ved Bramminge Kaalroer (K. Jakobsen).

Frostmaalerlarver (*Cheimatobia brumata*). Endnu i Begyndelsen af Juni gjorde Larverne mange Steder Skade paa Æbler og Pærer (Lars Hansen).

Guldhalen (*Euproctis chrysorrhoea*). Fra Lolland skrives: »Man maa vist betragte dette Skadedyr som almindelig udbredt i Maribo Amt. De smukke Larver forekommer talrigt og gør stedvis megen Skade« (G. Jensen). Ogsaa ved Nykøbing Falster er Larverne bemærket (E. Jørgensen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Der foreligger kun ganske faa Beretninger om stærke Angreb i Maanedens Begyndelse, Resten lyder paa »ingen« eller svage, ofte betydningsløse Angreb. Ved Hjordkær er Kaal blevet ødelagt i enkelte Haver (Th. Pedersen). Alt i alt kan det siges, at Angrebene har været meget godartede i Aar.

Pæregalmug (*Contarinia pyrivora*). Hist og her er fundet stærke Angreb; men i Almindelighed synes det, som om Galmuggen har gjort forholdsvis ringe Skade i Aar.

Hvedemug (*Contarinia tritici*). Fra Abed skrives: »Et stort Antal Hvedemug saas om Aftenen d. 23. Juni ved den lige begyndende Skridning af Hvede« (H. A. B. Vestergaard).

Krusesygegalmug (*Contarinia nasturtii*). De første Beretninger om Angreb i Kaalroer foreligger fra Studsgaard (C. Esbensen) og Askov (H. Agergaard).

Kaalfluelarver (*Chortophila spp.*). Fra Borris skrives, at Angrebene i Kaalroer er værre end de foregaaende Aar (Klitgaard). Ved Kolind blev et Areal paa 2 ha næsten ødelagt (E. Staunskjær). Om stærke Angreb i Kaal skrives fra Svendborg.

Lupinfluens Larve (*Chortophila trichodactyla*). Et Angreb paa Bønner fandtes ved Næstved (P. Grøntved).

Bedefluens Larve (*Pegomya hyoscyami*). Angrebene er overordentlig udbredt i Aar, men værst paa Samsø og i Jylland. Paa Sjælland synes der kun at være fundet ondartede Angreb paa Skælskøregnen (H. Wraae-Jensen), og nogle Steder i Sydsjælland (P. Grøntved), selvom svagere Angreb er overordentlig almindelige. Paa Fyn berettes der kun om svagere Angreb, og det samme gælder Lolland-Falster. Fra Samsø skrives derimod: »Begyndende Angreb først i Maaneden udviklede sig med ganske usædvanlig Voldsomhed i alle Afgrøder af Foderbeder. Omkring Maanedens Midte syntes hele Øens Roeavl truet af en omfattende Katastrofe. Angrebene stilnede dog af, og gode Vækstbetingelser sidst i Maaneden har de fleste Steder hjulpet Afgrøderne til at komme sig over Forventning. Flere Steder er Skaden dog uoprettelig« (P. Riis Vestergaard). Af Beretningerne fra Jylland lyder kun een (Varde) paa »Angreb ikke iagttaget«, af de øvrige 30 tales der i 10 Tilfælde om ondartede Angreb, medens 20 Beretninger melder om svagere Angreb. Fra Mallingegnen skrives: »Siden Midten af 20'erne har jeg ikke set saa stærkt et Angreb som i Aar« (Sv. E. Bertelsen). Fra Sydthy: »Meget stærkt Angreb. Sammen med Angreb af Aadselbillelarver har det været næsten ødelæggende for adskillige Bederoemarker« (K. Hougaard).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Med faa Undertagelser har Angrebene hidtil været svage og uden større Betydning.

PROSPER BOVIEN.

